

- Stoler ikke på kommunens eldreomsorg. **Side 3**

- Ja til likelønnspress. **Side 7**

Asyltilværelse

FOTO: ELLISIV SOLSKINNBAKK SELNES

– **Se her,** møtet begynner ti på ni, sier tillitsvalgt Marte Aasen og dreier på plastviserne i ei barnebok. Når språkbarrierene kommer i veien, må man ha praktisk sans for å jobbe på asylmottak. Men er det så farlig som mange ser ut til å tro?

Side 4

Skjebnevalg i Angola

Denne måneden går det Angolanske folket til valg for første gang siden 1994. Den gangen endte det i borgerkrig. Nå handler valget om fordeling i dette rare landet som kalles verdens rikeste fattige land.

Side 2

FOTO: GEIRMUND JØR

Sats på barnehagene

Det er mange medlemmer å hente i barnehagene, ifølge Fagforbundets vervesjef Ina Smith-Meyer.

Side 2

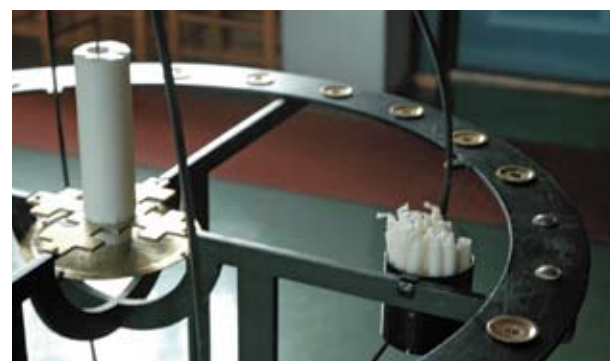

FOTO: NILS-FREDRIK HANSEN

Beholdt jobben

Står arbeidsmiljøloven over den katolske kirkens egne regler? Dette var tema i en sak Fagforbundet kjørte på vegne av en prest på Hamar. Kirken kan ikke gjøre som den vil, mente Oslo Tingrett.

Side 6

ILL. FOTO: TITTI BRUN

Angola ved veiskille

I begynnelsen av september er det valg i Angola for første gang på 14 år. Ved forrige valg blusset borgerkrigen opp igjen. Ingen tror det vil skje denne gangen. Likevel representerer valget et veiskille for landet Fagforbundet har valgt å bygge barneby i.

Mange som har greie på angolansk politikk tror det sittende partiet MPLA vil hale en valgseier i land. De fleste angolanere er nok mest av alt opptatt av videre vekst og ser det sittende regimet som den beste garantien for det. Samtidig blir stadig flere angolanere klar over at det ikke ressurser som mangler i hjemlandet deres, men rettferdig fordeling.

Både rikt og fattig
Angola er det rikeste fattige landet i Afrika. De har olje, fisk, diamanter og frukt-bare jordbruksområder representerer et enormt potensiale for vekst, men også en tilsvarende stor utfordring i forhold til fordeling av inntektene Likevel kommer landet nederst på nesten alle statistikker over barnedødelighet, barseldød, mangel på skole- og helsetilbud. Landet sliter også med stor korrupsjon. Det innebærer at de som har råd, kan kjøpe plass i utdanningssystemet for barna sine. Den politiske situasjonen preges av misnøyen med manglende fordeling. Dette kom fram på et informasjonsmøte den norske ambassadøren i Angola, Jon Vea, holdt i Oslo i august.

Ambassadør Vea trakk fram arbeidet som Fagforbundet og andre organisa-

Heldige: Skolen er stor som en norsk garasje, og gir undervisning til hundrevis av unger, likevel er disse angolanske barna heldige. Langt under halvparten av barn i Angola får undervisning i det hele tatt.
FOTO: GEIRMUND JOR

sjoner driver i Angola. Han pekte på at det er et voldsomt behov for utdanning og yrkesopplæring et dette landet som fortsatt består av svært mange barn i forhold til voksne, delvis på grunn av borgerkrigen.

Skjev fordeling
Nå er det seks år siden den 17 år lange borgerkrigen sluttet. Regjeringen har satset på oppbygging av infrastruktur, og er i gang med gjenoppbygging av veier og jernbaner. Den kanskje viktigste aktøren er Kina, der Angola er største enkeltleverandør av olje. Samtidig er det over 40 000 kinesiske arbeidere i Angola. Ikke bare finansierer kineserne utviklingen i Angola, de gjennomfører den også.

Selvforsynt
De siste par årene er det angolanske

statsbudsjettet doblet til milliarder amerikanske dollar. Bare en prosent kommer fra bistandspenger og resten fra naturressurser. Oljeproduksjonen på to millioner fat per dag tilsvarer halvparten av all gass- og oljeproduksjon i Norge. Diamanter utgjør ti prosent av de samlede inntekter.

Oljerikdom
Norge har bidratt med kompetansebygging. Gjennom «Olje for fred-programmet» har Norge hjulpet Angola med å etablere et system for skatteforvaltning av oljeinntektene i Angola. Det har ført til at det Statoil betaler i skatt til Angola, overgår den samlede bistanden fra Norge til hele Afrika. To tredjedeler av den verdien av oljen Statoil daglig pumper opp, går tilbake til Angola som skatt.

Lav kapasitet
Utfordringen for norsk bistand i Angola er hvordan vi skal legge om samarbeidet med myndighetene i Angola. Landet har penger, men lav kapasitet. Mineryddingsarbeidet er et eksempel på en slik omlegging. Norge har bidratt i mineryddingsarbeidet lenge og nå kan angolanske myndigheter gradvis ta over driften. Norges omdømme som rådgiver står sterkt, både innen olje, fiskeri og ikke mist vannkraft som er i ferd med å bli et viktig satsingsområde. Den viktigste oppgaven for ett nytt parlament blir etablering av bedre systemer for kontroll av pengebruken, og her har vi mulighet til å bidra, mener Vea.

GEIRMUND JOR | geirmund.jor@fagforbundet.no

Hent i barnehagen

– Bruk Fagforbundsukene til å hente medlemmer i barnehagene. Der er det mest og hente, sier Ina Smith-Meyer i organisasjonsenheten i Fagforbundet

– Verveinnsatsen bør konsentrere seg om de private barnehagene, mener hun. Mellom 2002 og 2007 er det blitt 61 prosent flere ansatte i de private barnehagene.

– Det betyr ikke at alle andre skal glemmes, men jeg tror det er innen denne sektoren man får mest igjen for innsatsen.

SKKO øker mest
Medlemstallene til Fagforbundet avslører at det er Seksjon kirke, kultur og oppvekst som øker mest – men også den seksjonen som fortsatt har mest uutnyttet potensiale. Dette er først og fremst på grunn av den massive barnehagebyggingen de siste årene.

Ina Smith-Meyer er ikke i tvil om hva som skal til.

– Oppsøkende virksomhet! slår hun fast.

– Vi må ut til både gamle og nye barnehager. Fagforbundsukene er en glitrende mulighet til å nå ut.

Bruk tipsheftet
Organisasjonsenheten har laget et tipshefte om hvilke aktiviteter som kan gjennomføres i Fagforbundsukene.

Ina Smith-Meyer trekker spesielt fram lønssjekken.

– Vi lager ferdig et opplegg for å sjekke lønns- og arbeidsvilkår på arbeidsplassene. Det kan tenkes at det er mange som ikke har tariffavtale i små frittstående barnehager. Lønssjekken er dessuten en veldig konkret måte å vise at Fagforbundet gjør jobben sin, betyr en forskjell og hjelper medlemmene, påpeker Ina Smith-Meyer.

Gjør avtaler på forhånd
Skal du inn på en arbeidsplass er det mest effektivt og best å gjøre avtaler med styrer eller arbeidsgiver på forhånd. På den måten trenger vi oss ikke inn på en ubehagelig måte. Dessuten kan vi få vite når det passer best å komme innom, uten å forstyrre arbeidsdagen for mye for de ansatte.

– Verving blir alltid lettere med godt forarbeid, understreker Ina.

– For eksempel er det viktig at du går innom barnehagen på forhånd med oppslag om når du kommer, og at de ansatte må ha med seg lønsslippen sin for å gjennomføre sjekken.

NILS FREDRIK HANSEN | nils.fredrik.hansen@fagforbundet.no

FOTO: NILS FREDRIK HANSEN

ILL.FOTO: KARIN SVENDSEN, FAGBLADET

Stoler ikke helt på kommunen

Folk flest vil ha offentlig omsorg, men de stoler ikke helt på at kommunen skal ta godt vare på dem når de blir gamle.

Resultatene kommer fram i en ny undersøkelse Sentio har fått laget for Fagforbundet og Nationen. Velgerne ble bedt om å si seg enig eller uenig i to påstander; – skole, eldreomsorg og helsetilbud bør i størst mulig grad gjøres i offentlig regi, og – jeg føler meg trygg på at min kommune vil ta godt vare på meg når jeg blir gammel.

Svarene avslører at folk er skeptiske til kvaliteten på omsorgstilbudet kommunen gir. Mer enn halvparten av de som har svart føler seg ikke trygge på at kommunen er der når de en gang blir gamle. Kommunene har en jobb å gjøre for å vinne tilliten til innbyggerne.

Skepsisen til at det offentlige tilbudet er jevnt fordelt blant velgerne, det spiller ingen stor rolle hvilket parti de stemmer på, hvor gamle de er, eller hva slags utdanning de har, jevnt over er folk usikre.

Et unntak finnes, de over 60 har litt større tiltro til at kommunen stiller opp enn andre, men forskjellen er ikke dramatisk.

Selv om folk ikke stoler helt på kommunen, er det ingen tvil om at de ønsker at det offentlige skal ta seg av velferdstjenestene. Undersøkelsen bekrefter nok en gang at nordmenn i stor grad støtter opp om Fagforbundets syn på privatisering. Et overveldende flertall mener at skolen, eldreomsorgen og helsetilbudet i størst mulig grad bør gjøres i offentlig regi. Faktisk sier tre av fire at de ønsker at det offentlige skal drive velferdstjenestene her i landet.

Ikke overraskende er det blant Høyres velgere man finner de mest privatiseringskåte, men selv her sier over halvparten av velgerne at de ønsker det offentlige skal drive omsorgstjenestene. Heller ikke Siv Jensen får mye støtte til Fremskrittspartiets hardkjør for privatisering. To av tre Frp-velgere sier seg enig i at tilbudet i størst mulig grad bør drives i offentlig regi. Aller sterkest er oppløsninga om de offentlige løsningene i AP, SV og Rødt. Hos alle de tre partiene på venstresida er det under ti prosent av velgerne som ønsker privatisering av velferdsoppgavene velkommen.

Ikke overrasket

– Jeg er ikke overrasket, sier Gerd Kristiansen, 1. nestleder i Fagforbundet. Hun er glad for at så mange ønsker offentlige velferdsløsninger, og tror skepsisen til omsorgstilbudet det offentlige leverer har sammenheng med alle diskusjonene om det offentlige tilbudet.

– Jeg tror folk er usikre på hvilken politisk retning vi velger i dette landet, om det offentlige skal fortsette å stå for velferden. Her er det tydelige skillelinjer mellom partiene, og noen som helt klart vil svekke kommunenes rolle i omsorgen, fortsetter hun.

– De som er usikre må ta sine valg, folk har faktisk påvirkningsmulighet gjennom stemmeseddelen, sier Kristiansen. Hun syns det er et paradoks at så mange oppgir at de vil stemme Frp når de ønsker offentlige løsninger.

– Egentlig blir dette en oppfordring til de rødgrønne partiene om å være klare på at de ønsker offentlig velferd. De kan skape trygghet og vinne velgere ved å være tydelige på dette området, avslutter Kristiansen.

ANDREAS HALSE | andreas.halse@fagforbundet.no

Skal lære tre-partssamarbeid

Tre-partssamarbeidet har vist seg å være en utfordring for kvalitetskommunene. Snart lanserer sekretariatet en opplæringspakke for kommunene.

FOTO: GEIRMUND JØR

– Vi har sett at det er noen som sliter litt, sier Bjørn Pettersen (bildet), leder i sekretariatet for kvalitetskommuneprojektet.

– Derfor har vi laga et system for å hjelpe dem som trenger det, forteller han.

Pettersen påpeker at tre-partssamarbeidet mellom politikere, administrasjonen og ansatte er nytt og uvant for mange kommuner. Samtidig er det noe av det unike ved hele prosjektet. Derfor har man nå laga en tiltakspakke for å løfte tre-partsmetodikken tidlig inn i prosessen.

– Særlig kommunene som driver etter en to-nivåmodell har utfordringer, påpeker Pettersen.

– Der er ofte politikerne lite involvert i driften, og tankegangen bak tre-partssamarbeidet bryter med den ordinære arbeidsmetoden.

Pettersen hevder likevel at politikere er fornøyde når de først kommer inn i metoden.

– Fraværet av direkte kjennskap til tjenestene er utfordrende for politikere, og dette gir en helt ny arena for å løse utfordringene som finnes, sier han.

– Det reduserer avstanden mellom politikere og tjenestene.

Som et eksempel på hvordan det kan gå, nevner han Nøtterøy kommune.

– Ordføreren der kunne storfornøyd fortelle oss at metoden gir en helt annen nærhet til det som skjer, noe som for han utløste en stor personlig energi til å jobbe med problemene.

Det nye opplegget har blitt utviklet av sekretariatet i samarbeid med partene som står bak kvalitetskommuneprojektet. Fagforbundet har også hatt en hjelpende hånd med i arbeidet. Mer informasjon vil etterhvert komme på nettsidene www.kvalitetskommuner.no.

ANDREAS HALSE | andreas.halse@fagforbundet.no

Helseminister Bjarne Håkon Hanssen har signalisert at han vil se på samhandlingen mellom kommune- og spesialisthelsetjenesten for å løse problemene i sykehusene. Vi spurte fire tillitsvalgte: Hva er deres råd til samhandlings-Hanssen?

Doris Standal, nestleder Fagforbundet Aust-Agder.

– Jeg vet at kommunene, spesielt de små, sliter med å få nok fagfolk. Mitt råd er derfor å sørge for at personalet i kommunene får den kompensasjonen de trenger for å ta imot pasientene på et tidligere tidspunkt.

Ambjørn Bjørnson, hovedtillitsvalgt, Sykehuset Østfold

– Jeg tror det er mye å hente på bedre samhandling. Hos oss er det færre korridorpasienter enn det er utskrivningsklare pasienter. Folk hadde sluppet å være korridorpasienter hvis samhandlingen hadde vært bedre. Slik som det er i dag er det mer lønnsomt for kommunene å ha pasientene liggende på sykehus framfor å få dem hjem. En ide kunne være å gi sykehusene rett til å fakturere kommunene for pasienter som er utskrivningsklare, men ikke utskrevet.

Elna Knutsen, hovedtillitsvalgt A-hus

– Vi har et godt samarbeid med kommunene. For eksempel har vi opprettet en avdeling på Romsås. Det er en mellomstasjon mellom oss og pasienter som skal hjem eller til sykehjem. Det er en liten ekstraavgift, men billigere og bedre enn å ha ferdigbehandlede pasienter liggende på gangen hos oss. Det er jo ikke til å stikke under en stol at det kommer pasienter til oss for å legge inn en veneflon. Det er bortkastet tid og penger, og helt unødvendig å utsette pasienter for noe som lett burde kunne gjøres lokalt. I akutttilbudet vårt er det også åpnet en telefon for sykehjem i vårt område slik at de kan få oppfølging. Det er et enkelt tiltak som kan senke antallet unødvendige innleggelser.

Bjørn Wølstad Knudsen, leder Fagforbundet Ullevål

– Jeg sitter ikke med en ferdig løsning til helseministeren, men i dag fungerer dette som et svartesperspill. Det må man få en slutt på. Mitt råd er derfor å konsentrere seg om å lage en finansieringsløsning der det ikke blir slåssing om å slippe å ha pasienten.

NYHET

TEKST OG FOTO: ELLISIV SOLSKINNSBAKK SELNES

Ikke redd på jobben

Venteplass: Kjører du fem minutter fra Ås sentrum, kan du svinge av, på en liten vei langs et jorde. Så får du følelsen av å kjøre opp et gårdstun. To store hvite hus omgitt av gress, men ingen gård. De som bor her, venter. De venter på et ja, venter på et nei, eller at et nei skal bli til et ja.

Barne- og ungdomsarbeider Marte Aasen har jobba på Bjørnebekk kommunale asylmottak i åtte år. De to hvitmalte husene er hjemmet til 142 mennesker fra hele verden: Irak, Iran, Somalia, Etiopia, Eritrea, Afghanistan, Burundi, Aserbadsjan, Kina, Kamerun, tidligere Jugoslavia, Syria, Libanon, Nigeria og Sri Lanka. Mottaket har sju ansatte med hovedansvar for hver sin gruppe. Aasen er primærkontakt for 40 av beboerne. Det betyr at hun følger hver enkelt fra de ankommer Bjørnebekk til de reiser igjen, tilbake til hjemlandet eller til et nytt liv her i Norge.

En typisk dag på jobben

Klokka er 07:30 og arbeidsdagene begynner. Beboerne kommer for å hente post og det summer med små samtaler. Flere skal av gårde til jobb og trenger hjelp med det praktiske. Klokka 08:50 kjører hun tre av småbarna til barnehagen.

– Jeg prøver alltid å få med foreldrene, så de kan se hva en barnehage er og at også norske foreldre leverer barna sine.

Når det gjelder resten av dagen, er det ikke mye som er fastspikra.

– Den ene dagen er det noen som skal reise, og den neste er det kanskje en ny ankomst. Jeg kan ikke planlegge for mye, jeg må tilpasse meg behovene til beboerne. Plutselig er det noen som trenger tannlege, hjelp til å fylle ut en søknad eller bare noen å ta en kaffeprat med.

Beboerne har også plikter, som å vaske en gang i uka og gå på infomøte.

– Når jeg har ettermiddagsvakt, steiker jeg vafler og vi spiller spill eller løser kryssord.

Flere får jobb

Aasen har sett at stadig flere får seg jobb mens de venter på at søknaden blir behandlet. Det skyldes forbedring av norsk kunnskapene.

– Fra i fjor høst ble et krav om 250 timer norskopplæring gjort gjeldende for alle asylsøkere uten endelig avslag. Det har gitt resultater, forteller Aasen.

Etter de 250 timene, må de lese selv. Det kan de gjøre i et eget bygg.

– I fjor overtok vi de gamle lokalene til barnehagen ved siden av. Her har vi oppretta et informasjonssenter, hvor folk kan bruke internett til å følge med på hva som skjer i hjemlandet. Her er kaffe og te tilgjengelig hele dagen, og senteret er bemannet hver ettermiddag. Beboerne kan få hjelp til å sette opp CV, slik at de lettere kan søke jobb.

Det er de som får søknaden sin primært behandlet i Norge, som får arbeidstillatelse.

Den verste samtalen

En vanskelig del av jobben på et mottak, er retursamtalen med dem som ikke får bli.

– For oss som jobber på mottak er det viktig å ha en viss bakgrunnskunnskap om landene de kommer fra. Vi snakker en del politikk oss imellom, og holder oss

– Klart det har skjedd iblant, at jeg har kjent en streng i magen, men jeg har aldri blitt så redd at jeg har grua meg til å gå på jobb.

orienterte om konfliktområdet. I forkant av en retursamtale pleier jeg å lese meg ekstra opp på forholdene i landet de skal tilbake til.

I tillegg mener Aasen at det er viktig å forberede dem på et eventuelt avslag allerede ved ankomst.

– Jeg viser statistikk fra UD, slik at de tidligst mulig blir klar over den reelle muligheten for å bli sendt hjem. Tanken på hjemlandet må ikke bli for fjern. Da blir også retursamtalen litt lettere, for begge parter.

Har du noen gang vært redd på jobben?

– Klart det har skjedd iblant, at jeg har kjent en streng i magen, men jeg har aldri blitt så redd at jeg har grua meg til å gå på jobb. Så lenge jeg møter beboerne med respekt, møter også de meg med respekt. Og føler jeg meg truet, pleier jeg å spørre direkte: Truer du meg nå? Det oppløser situasjonen.

Verst for barna

Det første året på Bjørnebekk, tok hun job-

Trenger buffermottak

– Vi oppdaga tidlig at det var et voldsomt slit å få etablert hvert enkelt mottak, forteller presseansvarlig i Norsk Folkehjelp, Ivar Christiansen.

– Da blir det protester, fordi mange har merka positive ringvirkninger i lokalmiljøet, sier Christiansen.

Opp og ned

– Vi må ha en mer hensikts-

messig og langsiktig politikk på å drive mottak. Nå drives mottakene altfor tett inntil bølgene i flyktingestrømmen. Man oppretter mottak, for så å legge dem ned igjen så snart behovet dabber litt av.

Når behovet øker igjen, oppretter man på nytt - og legger ned igjen.

Norsk Folkehjelp foreslår buffermottak i hver region.

– Noen mottak burde opprettholde driften også i perioder med færre asylsøkere. Slik kan vi være i beredskap, beholde kompetanse og ta vare på de stedene hvor vi har fått det til å fungere, sier Christiansen.

Mottakene og fagbevegelsen

En annen veteran når det gjelder asylmottak, er Vidar Veseth, leder for Norsk Forening for Asylmottaksarbeidere. Han har jobbet ved Arna Mottakssenter i Bergen i 10 år, og kjemper for bedre bemanning.

Han har fått merke den økte strømmen av asylsøkere.

– På grunn av økt trykk har mange driftsoperatører fått utvida kontrakten. Det vil si at de putter flere inn i mottakene – men uten å øke bemanninga. På mitt mottak var vi 120 beboere og seks ansatte. I løpet av kort tid ble vi 165 beboere, mens eneste plussset i bemanninga er ei 50 prosent vaktmesterstilling. Dette er å snikinnføre nedbemanning, sier Veseth, og det foregår flere steder. Med færre ansatte og papirarbeidet som kommer fra UDI, blir det liten tid igjen til å gå rundt i miljøet på asylmottakene. Det er det viktigste vi gjør for at folk skal ha det bra og for å kunne fange opp hva som skjer.

De har drevet asylmottak siden 80-tallet. På det meste drev de 15 mottak.

Når et mottak først er etablert, blir de oftest godt mottatt av lokalbefolkninga. Problemer oppstår når de legges ned igjen.

Velkommen til Bjørnebekk.

De venter på et ja, venter på et nei, eller at et nei skal bli til et ja.

meg til å gå på jobb.

ben med seg hjem. Det har hun klart å slutte med, men det oppstår likevel noen bånd.

– Ei kosovoalbansk jente kom hit med familien i 1999. Her ble hun ei glad jente, som drømte om å bli proff fotballspiller. Vi hadde et TV-team på besøk som lagde en reportasje om henne. Etter to år måtte familien reise tilbake. TV-teamet ville følge henne opp. Som hennes kontaktperson reiste jeg nedover sammen med dem. Det var et trist gjensyn. Drømmene hun hadde her i Norge, var borte. Hun virket resignert, med en praktisk tilnærming til livet som

burde vært unødvendig for en fjortenåring. Voksne som kommer tilbake, husker godt hvordan det var, mens barna har fått smake på friheten og leken i Norge, og glemte hvordan det var.

Til tross for triste skjebner, så er det nett-opp menneskene som gjør jobben spennende.

– Det beste ved jobben min er den daglige kontakten med menneskene, som erause og varme. Da jeg kom tilbake fra ferie, fikk jeg en himmelsk velkomst, med begeistrede utrop og klemmer, smiler Marte Aasen.

Private dominerer

Veseth har ikke mye til overs for kommuner som kjemper mot oppretting av asylmottak.

– Jeg blir forbanna når jeg hører om folk som legger sjela si i å kjempe mot å få mottak. Asylsøkere er bare vanlige folk, som deg og meg, men de er i en ekstrem livssituasjon. Det er derfor vi må ha nok bemanning og kompetanse til å følge dem opp. Jeg er bekymra for situasjonen i dag, med så mange nyansatte.

Veseth ser også at UDI ikke klarer å opprettholde tredelinga av driften. Stortinget har vedtatt at en tredel av mottakene skal driftes av kommunene, en tredel av private selskap og en tredel av frivillige organisa-

sjoner. Nå dominerer de private aktørene.

– De som driver mottaket hvor jeg jobber, Hero, har 2/3 av det totale markedet. UDI kniper på pengene og det fører til at kommunene verken kan eller vil drive for så små midler. Det er synd, sier Veseth, som helst hadde sett at kommunene overtok all driften.

Kjører i gang medlemsdebatten

LO på din side var en stor suksess før valget i 2005. Nå kjører LO i gang en ny runde med debatt. Medlemmene skal bestemme hva som er de viktigste sakene for LO før valget i 2009.

24. september går det offisielle tartsuddet for den nye kampanjen. Målet er å prege valgkampen like mye som LO gjorde i 2005, og gi klar beskjed om hva LOs medlemmer ønsker seg fra partiene i neste stortingsperiode. Denne gangen har kampanjen fått navnet «et godt arbeidsliv»

LO på din side spilte en stor rolle i 2005. Kampanjen var faktisk den største demokratiske prosessen som var i forkant av valgkampen. Ingen av de politiske partiene er i nærheten av å ha 40 000 som deltar i arbeidet med å utforme en politisk plattform. LO på din side viste klart og tydelig hva LO-medlemmene forventet av politikerne, og ga LO-medlemmene en sjanse til å se hvilke partier som støtter deres saker.

Sentralt i LO har man satt i gang arbeidet for å få enda flere deltakere denne gangen. Alle forbundene er med på planlegginga. Når kampanjen settes i gang 24. september blir det fylkesvise konferanser, arbeidsplassbesøk med LO-ledelsen og forbundstoppene, og massiv satsning på annonser i aviser, radio og på nettet. Alle LO-organiserte skal få mulighet til å delta.

debatt.lo.no

Forrige gang kom nesten alle svarene inn til LO på papir. Det førte til en masse arbeid når alt skulle føres inne på data. Nå satser LO hardt på å få medlemmene til å svare på nettet.

– Vi ønsker å skape en aktiv nettdebatt, sier Magne Svendsen i informasjonsavdelingen i LO. Han har hatt ansvaret for å utvikle de nye nettsidene som LO nå lanserer.

– Målet er at flest mulig LO-medlemmer skal si hva som skal til for å skape et godt arbeidsliv, fortsetter han.

På de nye nettsidene kan alle medlemmer legge inn sine ønsker for de neste fire årene.

Her blir det også debattsider hvor medlemmer og tillitsvalgte kan diskutere alle mulige politiske saker. For første gang lager altså LO et opplegg hvor medlemmer fra alle forbundene kan diskutere sammen på nettet.

– Vi ønsker oss at Fagforbundets tillitsvalgte setter sine saker på dagsorden i debatten, og jobber for at medlemmene blir med på diskusjonen, sier Svendsen.

– Forutsetningen for at Fagforbundets medlemmer skal få innflytelse på resultatet er at de avgir sine stemmer, påpeker han.

Debattsidene lanseres 24. september, samme dag som kampanjen starter. Nettsidene er allerede oppe og går.

LO-debatten med på å avgjøre i 2005

– Det er godt dokumentert at andelen LO-medlemmer som stemte rødgrønt gikk klart opp fra 2001 til 2005, sier valgforsker Bernt Aardal. Dette var avgjørende for å sikre valgseieren til de tre rødgrønne partiene.

Aardal, som er professor ved institutt for statsvitenskap på Blindern, påpeker at valget i 2005 var preget av en tydelig konflikt mellom skattelette kontra offentlig velferd.

– Det bidro til å skape et klart fiendebilde og vise klare forskjeller mellom høyre- og venstresida i politikken, sier han. LO-medlemmene viste med stemmesedlene sine at offentlig velferd var klart viktigst for dem.

Aardal tror LO-kampanjen var med på å skape det politiske klimaet som bidro til å gjøre skillelinjene så klare ved 2005-valget.

– Det er ikke lenger sånn at LO-lederen kan levere stemmer til Arbeiderpartiet eller andre, sier han.

– Konsekvensen er at det blir viktigere for de rødgrønne å vise at de står på godfot med LO, og synliggjøre enigheten for LO-medlemmene, avslutter Aardal

For medlemmene i LO og Fagforbundet betyr det at mulighetene til å påvirke partiene blir større. Klare krav fra LOs medlemmer vil dra partiene i den retningen fagbevegelsen ønsker. Det kan avgjøre hvilken politikk som blir viktig i valgkampen 2009.

PERSPEKTIV

ILLUSTRASJON: TRUDE TJENSVOLD

Foto: Privat

ASBJØRN WAHL
Leder i For velferdsstaten

KOMMENTAREN

Kan vi vinne valget?

MENINGSMÅLINGENE FORTELLER OSS at et rent Høyre/FrP-flertall kan være en realistisk mulighet etter valget neste høst. FrP er på enkelte meningsmålinger alene større enn alle de tre regjeringspartiene til sammen. Kan det på denne bakgrunnen overhodet være mulig for disse partiene å vinne valget i 2009?

JEG SKAL IKKE BRUKE DENNE ARTIKKELEN TIL Å SYTE over den alminnelige elendighet, men bare fastslå følgende: Arbeiderpartiet ble straffet av velgerne i 2001 for sine markedsliberalistiske tendenser. Fagbevegelsen tok affære, presset partiet vekk fra privatiseringspolitikken og inn i en sentrum-venstre allianse.

FAGBEVEGELSEN BIDRO så til å polarisere valgkampen i 2005. Det førte til en gjenreising av den politiske høyre-venstre dimensjonen og en revitalisering av den ideologiske kampen. Dette var avgjørende for valgresultatet, og for den venstredreiningen vi opplevde med Soria Moria-erklæringen. Gjenreisningen av Arbeidsmiljøloven, avvikling av privatskoleloven, flere milliarder til lokal velferd i kommunene, stans i privatiseringen av jernbanen – i rask rekkefølge etter valget – stimulerte ytterligere entusiasmen.

DERETTER VIRKET DET SOM OM REGJERINGEN gradvis mistet energien. Regjeringen må selvfølgelig ta hovedansvaret for dette, men fagbevegelsen må også ta sin del, etter som vi ikke klarte å opprettholde presset mot partiene og regjeringen. En flukt av misfornøyde velgere over til FrP er et av resultatene.

VALGET NESTE HØST vinnes ikke på historiske bragder. Heller ikke vinnes det på at den ikke privatiserer. Trusselbildet om en mulig Høyre/FrP-

regjering er heller ikke tilstrekkelig til å vinne valg. Uten en offensiv, radikal reformpolitikk som tar opp i seg folks hverdagsproblemer, blir det umulig for regjeringspartiene å vinne.

FAGBEVEGELSEN ER DEN ENESTE KRAFT I SAMFUNNET som kan lede an i en slik kamp. Det er også den, med alliansepartnere, som kan presse regjeringspartiene med på en slik offensiv. Valget må gjøres til en kamp om hvilket samfunn vi vil ha. Da trenger vi reformer som kan bidra til å gjenvinne entusiasmen før valget neste høst, og vi trenger offensive velferdsreformer å mobilisere på til valget.

FØR VALGET bør derfor følgende Soria Moria-løfter innfris: Likestilling mellom skift og turnus; hev sosialstønaden; reduser egenandelene på helsetjenester; forpliktende opptrappingsplan for kommuneøkonomien; et program for ikke-kommersielle boliger; styrk kvaliteten og start marsjen mot et gratis SFO. I tillegg: Skjerp kampen mot sosial dumping – innfør solidaransvar! Bruk reservasjonsretten mot Tjenestedirektivet!

I VALGKAMPEN må i det minste følgende områder med: Fjern skjermingsfradraget – omfordel skatt; bygg skoler, sykehjem og infrastruktur – ikke flere kjøpesentre; heltid en rettighet – deltid en mulighet; begrensn utleie av arbeidskraft og midlertidige ansettelser; stans bruken av New Public Management i det offentlige; et forpliktende løft for likelønn; sykehusene tilbake til politikken.

DET BLIR EN FORMIDABEL OPPGAVE for de rødgrønneå vinne valget i 2009, men umulig er det ikke. Forutsetningen er at fagbevegelsen tar ledelsen og at innholdet blir en offensiv, radikal velferdspolitik.

Ugyldig oppsigelse

Fagforbundet vant i sommer en sak som er enestående i norsk rettshistorie. På vegne av pater Robert Kanoza stevnet Fagforbundet Oslo katolske bispedømme for brudd på arbeidsmiljøloven. Etter en arbeidskonflikt ble den katolske presten beordret fra stillingen sin som sogneprest på Hamar, for å tjenestegjøre i sitt gamle hjemland, Polen. Kanoza ønsket på tross av sin lydighetsplikt til den katolske kirke, å bli i sin stilling i Norge. Han søkte juridisk hjelp, i strid med katolsk skikk.

Rykter og samarbeidsproblemer
Kanoza har jobbet for Oslo katolske bispedømme siden 1997, og er norsk statsborger. Arbeidskonflikten begynte da Kanoza i 2004 fikk et engasjement som prest på Lillehammer, i tillegg til stillingen på Hamar. Det medførte et stort arbeidspress. Menighetsrådet var misfornøyd med måten han holdt preker på og det oppsto

samarbeidsproblemer. Han opplevde også at det ble satt ut rykter om ham. I løpet av 2006 gjorde problemene i arbeidsforholdet at Kanoza følte seg fysisk og psykisk svekket. Etterhvert som arbeidskonflikten tettet seg til, ble også ledelsen oppmerksom på den.

Ble syk

I et møte i desember 2006 ba biskopen presten om å flytte til Bergen for å tjenestegjøre der, men Kanoza valgte å bli værende. Han kjente seg syk. I juni 2007 ble Kanoza tilbakekalt til Polen. Oslo katolske bispedømme mente at det betød at han fratrådte som sogneprest på Hamar. Dette var også spørsmålet retten skulle ta stilling til: Om denne tilbakekallinga, som kom fra picpuspatrene i Polen, er gyldig som oppsigelse fra stillingen i Oslo katolske bispedømme.

I oktober 2007 ga arbeidstilsynet Oslo katolske bispedømme pålegg om

tilrettelegging av arbeidet til presten, for å unngå uheldig psykisk belastning og/eller trakassering. Dette ble ikke tilfredsstillende fulgt opp.

Unnlot å følge opp

Beordringen til Polen var etter rettens mening ikke gitt av arbeidsrettslige grunner, men var begrunnet i arbeidskonflikten. Det var en måte å kvitte seg med problemet på. På bakgrunn av tilbakekallinga til Polen, sendte bispedømmet i oktober et brev som varslet at Kanoza måtte flytte ut av presteboligen, og at lønna ville opphøre. De regnet da hans arbeidsforhold som avsluttet. Biskopen mente at Kanoza, gjennom avgitt lydighetsløfte, var forpliktet til å flytte.

Full seier

Retten la til grunn at løftet som Kanoza har avgitt til ordenen sin, er et lydighetsløfte han har gitt som prest, ikke som arbeidstaker. Hans tilknyt-

ning til picpuspatrene er en åndelig tilknytning og ikke noe arbeidsforhold. Det er biskopen i Norge som har arbeidsgiveransvaret, og arbeidsavtalen gir Kanoza rett til stillingsvern etter loven.

I slutningen fra Oslo Tingrett ble oppsigelsen fra stillingen som sogneprest for St. Torfinns menighet i Hamar, kjent ugyldig. Oslo katolske bispedømme ble dømt til å betale 30 000 kroner i erstatning til pateren. Bispedømmet ble også dømt til å betale sakskostnader på 92 400 kroner.

Med denne dommen er det klart at Arbeidsmiljøloven også gjelder for katolske prester som tjenestegjør i Norge.

– En viktig prinsipiell seier, sier Fagforbundets advokat Anne-Gry Rønning-Aaby.

Oslo katolske bispedømme har anket og saken kommer dermed opp på ny over nyttår, i Borgarting lagmannsrett.

KORT SAGT

Fagforbundets høringssvar til likelønnskommisjonen: Betinget positiv

Fagforbundet er betinget positive til likelønnskommisjonens forslag. Det går fram av forbundets høringssvar som ble oversendt LO nylig.

I uttalelsen sier Fagforbundet at de i utgangspunktet er positive til tiltak som har som siktemål å utjevne lønnsforskjeller mellom typiske kvinne- og mannssyrker. Forbundet er sterkt kritisk til like-lønnskommisjonens forslag om å heve lønna bare for offentlig ansatte med 1–4 års universitets- og høyskoleutdanning. Forbundet peker på at lavtlønte kvinner dermed ikke blir tatt med. Fagforbundet ber om at de midler som eventuelt blir stilt til rådighet må omfatte samtlige kvinnedominerte arbeidstakergrupper, også lavtlønte.

Fagforbundet slutter seg til LOs syn på spørsmålet om likere deling av fødselspermisjonen: Man ønsker en utvidelse av den totale retten til permisjon, slik at fars rettigheter styrkes uten at mors rettigheter svekkes i forhold til dagens ordning.

I uttalelsen peker Fagforbundet på at en viktig årsak til lønnsforskjeller mellom kvinner og menn er deltidsproblematikken. Vi vil ikke oppnå likelønn før vi kommer den ufrivillige deltiden til livs. Det er få områder som har et mer åpenbart og innlysende kjønnsperspektiv enn kvinners omfattende deltidsbruk, og deltid er et hinder for likestilling, heter det.

Fagforbundet er også overrasket over at likestilling av skift og turnusarbeid ikke var del av kommisjonens mandat, og mener at dette er et spørsmål som kommisjonen burde ha drøftet.

Fagforbundet ber også om at likestillings- og diskrimineringsombudet igjen deles slik at man gjeninnfører et likestillingsombud. Forbundet mener at behovet for en uavhengig og aktiv pådriver for reell likestilling mellom kvinner og menn på ale samfunnsområdet er forsterket og at kjønnsperspektivet i likestillingsarbeidet over tid er utydeliggjort.

GEIRMUND JØR | geirmund.jor@fagforbundet.no

FOTO: KARIN SVENDSEN, FAGBLADET

Samarbeid: Det er positivt at Bjarne Håkon Hanssen vil se på samarbeidet mellom sykehus og kommuner. Selvsagt skal vi med i denne prosessen, sier Kjellfrid Blakstad.

Samhandling med Helse-Hanssen

Helseminister Bjarne Håkon Hanssen har satt ned et ekspertutvalg som skal foreslå en samhandlingsreform for å løse utfordringene i Helse-Norge. Arbeidstakerorganisasjonene har ingen representanter i ekspertgruppa, men leder for Seksjon helse- og sosial, Kjellfrid Blakstad, skal representere Fagforbundet i en referansegruppe for prosjektet.

– Helseministeren er opptatt av at kommunene skal ta sitt ansvar. Det

betyr at det må lages et økonomisk rammeverk som premierer kommunene, og forhindrer at noen diagnoser er mer lønnsomme enn andre, mener Kjellfrid Blakstad. – Det er også viktig å se på tiltak som kan heve kompetansen til personell i kommunehelsetjenesten, og innføre prinsippet om at rett person skal brukes på rett plass, sier hun i en kommentar til Oss tillitsvalgte.

Bruk tillitsvalgtnettet

Alle tillitsvalgte i Fagbundet burde benytte seg av tillitsvalgtnettet. I forhold til nytterverdien, er det alt for få som bruker dette tilbudet, mener informasjonssjef Tone Zander. Omleggingen av Fagforbundets hjemmesider er i full gang, og selv om vi strever litt, går det meste etter planen. Så langt er det likevel alt for få tillitsvalgte som bruker tillitsvalgtnettet.

På denne lukkede basen finner du et vell av nyttige redskap, her er designhåndboka, et vitalt og spennende debattforum, faglig verktøykasse og mye mer.

Du finner en veiledning til hvordan du kommer inn ved å gå til www.fagforbundet.no og klikke på tillitsvalgtnettet på høyre side.

Hvem skal vurderes

Det aller første som kan være lurt å gjøre er å bli enige om hvem nedbemanningen skal omfatte. Hvis det for eksempel er en avdeling på et sykehjem som skal nedbemannes, kan det være naturlig å si at hele sykehjemmet skal sees på under ett. Hvis det er en kommunal barnehage som skal nedlegges, bør dere diskutere om alle barnehagene i kommunen skal omfattes. Er det en vaktmesterstilling i kommunen som skal vekk, bør man da vurdere alle vaktmesterne i kommunen? Her er deres lokalkunnskap viktig, men igjen – diskuter problemstillingen med andre tillitsvalgte eller kompetansesenteret hvis dere er usikre. For arbeidsgiver er det enklere, jo snevrere området er, men det kan resultere i urimeligheter.

Fortrinnsrett

Det er her ikke plass til å gå grundig inn på fortrinnsretten som den oppsagte har et år frem i tid ifølge Arbeidsmiljøloven, men hvis arbeidsgiver prøver seg med nyansettelser i løpet av det første året, skal varsellampene lyse hos dere – og sannsynligvis er en dose rettfærdig harme helt på sin plass.

ANNE KATHRINE ELLILA | anne.kathrine.ellila@fagforbundet.no

Fagforbundet siden sist

■ SKKO har meldt «barne- og ungdomsarbeider» som fag på Yrkes-NM i Stavanger i oktober 2008 og planlegger nå arrangementet i samarbeid med representanter for Stavanger og Trondheim kommuner. Tiltaket støttes av «Nettverk for Opplæring i Offentlig sektor» med sikte på å skaffe lag og dommere fra seks fylker til konkurransen. Delta-kelse i Yrkes-NM vil kunne bidra til profilering av faget og derved sikre økt rekruttering.

■ Den niende europeiske kongressen for arbeidslivs- og trygderett holdes i Freiburg, Tyskland i september. Tre representanter fra juridisk avdeling skal delta på kongressen.

■ 27. august ble partene enige i lønnsoppgjøret for Lovisenberg diakonale sykehus. De ansatte får identisk lønn og tillegg på linje med resultatet i område 10, Spekter Helse, noe Fagforbundet er svært fornøyd med.

■ Fagforbundet har bevilget kr 15 000 til gjennomføring av Kvinner på tvers-konferansen 2008. Årets konferanse har hovedtema: Kvinners helse, arbeidslinja og trygderettigheter, likelønn og pensjon. Kvinner på tvers er et samarbeid mellom kvinnedominerte fagforeninger, kvinneorganisasjoner og andre organisasjoner som kjemper for kvinners interesser. Konferansen samler kvinner fra ulike deler av samfunns- og organisasjonslivet, og setter aktuelle temaer i et kvinnespektiv.

■ Arbeidsutvalget har støttet Norges Svømmeforbund med kr 50 000 til gjennomføring av Landsstevne i svømming for utviklingshemmede 2008. Fagforbundet støttet det samme tiltaket i 2006 og 2007.

■ Det er forhandlingsløsning mellom Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon (HSH) og Fagforbundet på område Helse-Utdanning-Kultur (HUK). Resultatene er i all hovedsak de samme som i virksomheter som utfører tilsvarende arbeidsoppgaver i offentlig sektor. Dette gjelder kommunesektoren, Spekter Helse og staten. Forhandlingene omfattet ca 800 virksomheter fordelt på sju lands-overenskomster. Fagforbundet har ca 5 000 medlemmer, fordelt på blant annet private sykehjem og helseinstitusjoner, folkehøyskoler, barnevernsinstitusjoner og museer.

■ Det er vedtatt at det skal foretas en studietur til Fagforbundets barneby i Angola i oktober 2008. På studieturen deltar Stein Guldbrandsen fra arbeidsutvalget, en representant fra SOS-barnebyer i Norge og en fra informasjonsavdelingen. I tillegg deltar to medlemmer som tidligere har vunnet studietur til Angola for sitt vervearbeid for barnebyen.

■ Fagforbundet har også gitt økonomisk støtte til Europas Sociale Forum. Forbundet bevilget kr 50 000 til informasjonsarbeid og mobilisering til Europas Sociale Forum.

Når noen må gå

Omstillinger, omorganiseringer, nedbemanninger – dette er begreper de fleste av medlemmene våre nå kjenner, ofte fordi de selv er blitt berørt, enten ved oppsigelser eller kanskje aller helst ved at noen blir overtallige og tilbudt nye stillinger.

De tillitsvalgtes rolle i forkant av slike endringer på arbeidsplassen er viktig, men i denne omgang skal vi se på hva dere må passe på når vedtaket er gjort og skal settes ut i livet.

Best oppsigelsesvern, ikke best kvalifisert

Ved en omorganisering opplever vi ofte at arbeidsgiver ønsker å beholde de unge og friske, de formelt best kvalifiserte arbeidstakerne. Aller helst ønsker mange arbeidsgivere å såkalt fristille alle ansatte slik at de må søke på sine egne jobber. Da er vår oppgave å snu hodene deres til å forstå at det her ikke handler om ansettelser, men om nedbeman-

ning. At det ikke handler om hvem som er best kvalifisert, men om hvem som har best oppsigelsesvern.

Gjenta det til det kjedsommelige, gjenta det til det sitter spikret hos alle: *Det handler ikke om hvem som er best kvalifisert, men om hvem som har best oppsigelsesvern.*

Kriterier

Ved vurdering av de ansatte er hovedregelen at det er de som er lengst ansatt som har best oppsigelsesvern. Ansienitetsprinsippet gjelder uavhengig av om arbeidsstedet har tariffavtale eller ikke. Spør arbeidsgiver uten tariffavtale hvor dette er hjemlet, så er svaret: Rettspraksis.

Hovedregelen kan fravikes, men da skal begrunnelsen være saklig. Hvis arbeidsgiver ønsker å beholde ansatte som har et kurs eller to mer enn de andre, så er Fagforbundets hovedsyn at dette ikke oppfyller saklighetskravet.

Dere må også vurdere om det er noen som dere må ta spesielle hensyn til og at ansiennitetsregelen derfor må fravikes. Det kan være en ansatt med stort huslån og eneansvar for barn, eller en eldre ansatt som vil ha problemer med ny, lang arbeidsvei.

Her må dere bruke sunn fornuft og gode rådgivere.

UTGIVER: Fagforbundet
ANSVARLIG REDAKTØR: tone.zander@fagforbundet.no
FAGREDAKTØR: geirmund.jor@fagforbundet.no
I REDAKSJONEN: nils.fredrik.hansen@fagforbundet.no
ellisiv.solskinnsbakk.selnes@fagforbundet.no
kari-sofie.jenssen@fagforbundet.no
andreas.halse@fagforbundet.no

LAYOUT: berit.paulsen@fagforbundet.no
kjell.olufsen@fagforbundet.no
REDAKSJONEN AVSLUTTET: 5. september
OPPLAG: 18 500
TRYKK: Aktietrykkeriet

FOTO: NILS FREDRIK HANSEN

Medlem nr. 800: Aud Laila Knutsen har fått blomster av hovedtillitsvalgt Elsa Solvang.

Aud Laila Knutsen

Det var hovedtillitsvalgt Elsa Solvang som kom inn med blomster, og de var riktignok til den nyinnmeldte sekretæren.

– Hun gratulerte meg med at jeg var blitt medlem nummer 800 i Fagforbundet Alstahaug og Leirfjord, det var jo artig.

Knutsen har tidligere erfaring både fra privat og fra offentlig sektor, med sine mange yrkesår i jobb for blant annet Bravida og Telenor. Etter atten år i full stilling, ble avdelinga hennes lagt ned i 2003 og hun ble arbeidsledig.

– De første dagene må jeg innrømme at det var litt godt å være ledig, men så ble jeg raskt rastløs og savnet kollegialt samvær.

Lagfølelsen

Etter noen måneder fikk Knutsen jobben i Leirfjord kommune. Hun merka forskjellen mellom å jobbe i privat og i offentlig sektor.

– I det offentlige ble jeg en del av et team, og det var godt å slippe inntjeningspresset. Jeg fikk i større grad disponere min egen arbeidstid. Når en jobber på et sosialkontor får en møte mange forskjellige mennesker på forskjellige

steder i livet. Det er viktig å møte dem med respekt. Det hender også at ting jeg ser i jobben min får meg til å sette ekstra pris på det jeg selv har. Mann og barn, bar-

nebarn, hagearbeidet, bluesmusikken og bøkene. Det er gode ting i livet mitt, i tillegg til jobben.

Gift med Fagforbundet

Nå har Knutsen vært fem år i Leirfjord kommune. Da hun først kom dit, nølte hun med å melde seg inn i ei ny fagforening.

– Til å begynne med tenkte jeg at det ikke hasta med å organisere seg. I gamlejobben var jeg organisert i YS, og jeg fikk ikke den hjelp og støtte jeg hadde forventa da avdelinga mi ble lagt ned. Så

oss nytt medlem

oss@fagforbundet.no

Blomstrende velkomst:

Sekretær på sosialkontoret i Leirfjord kommune, Aud Laila Knutsen (60), fikk en overveldende varm velkomst.

– Det kom noen snikende inn på kontoret med blomster og det hele, og jeg tenkte, jøss, for et oppstyr!

jeg tenkte at det fikk bli så som så med organiseringa denne gangen. Men det gikk ikke, smiler Knutsen.

Mannen hennes har vært aktiv i Fagforbundet i alle år, og kunne ikke sitte og se på at kona var uorganisert.

Vil ikke være blindpassasjer

Det ble noen små taler i hjemmet, og flere av dem handlet om solidaritet. Et visst press kan man trygt si at hun ble utsatt for. Knutsen konkluderte med noe hun hadde visst hele tiden.

– Det er feil at andre skal trekke laget mens enkelte bare skummer godene. Etterhvert begynte jeg å føle meg litt som en blindpassasjer. Da jeg fikk fast stilling, meldte jeg meg inn med en gang. Og jeg angrer ikke. I tillegg til å være en del av fellesskapet, så har jeg inntrykk av at Fagforbundet har stor påvirkningsmulighet. Forbundet kjemper for alle lavlønte, og som sekretær befinner jeg meg midt blant dem. Nå er jeg ikke lenger en blindpassasjer.

ELLISIV SOLSKINNSBAKK SELNES |
ellisiv.solskinnsbakk.selnes@fagforbundet.no

omtanke

solidaritet

samhold

RÅDGIVERE – 2 ledige stillinger i Fagforbundet

Ledige stillinger som rådgivere ved kompetansesentrene for Østlandet og Tromsø.

Stillingen i Tromsø får et særlig ansvar for saker fra samisktalende medlemmer og kommuner – stillingsinnehaver må beherske samisk skriftlig og muntlig.

Stillingene har utfordrende oppgaver innenfor følgende hovedområder:

- forhandlinger om opprettelse og revisjon av tariffavtaler
- tolkning av tvisteforhandlinger av lov- og avtaleverk i offentlig og privat sektor
- service og bistand til vårt lokale tillitsvalgsapparat
- omstillingsarbeid
- saksbehandlings- og utredningsoppgaver
- forelesninger, innledninger
- samarbeid med forbundets øvrige apparat.

Den ene stillingens arbeidsområde omfatter i hovedsak Østlandsområdet og den andre Nord-Norge og Svalbard. Begge medfører stor møte- og reisevirksomhet.

Vi søker etter interesserte og selvstendige medarbeidere, og legger vekt på:

- erfaring fra saksbehandlings- og utredningsarbeid
- gode kunnskaper om offentlig forvaltning
- gode kunnskaper om lov- og avtaleverk kommunal, fylkeskommunal og privat sektor
- god skriftlig og muntlig framstillingsevne
- evne til å arbeide selvstendig
- gode samarbeidsevner
- erfaring fra forhandlingsarbeid
- bred organisasjonserfaring
- kunnskap om bruk av PC
- erfaring som tillitsvalgt i Fagforbundet er en forutsetning.

Vi kan tilby et godt arbeidsmiljø, gruppe- livsforsikring og pensjonsordning i KLP, fleksitid og sommertid og lønn iht. tariffavtale.

For nærmere opplysninger, kontakt:

Arne Sveen, kompetansesenteret for Østlandet, tlf. 23 06 47 51/908 88 923
Anne Hall, kompetansesenteret i Tromsø, tlf. 76 66 23 00 /951 41 209 eller
Margrethe Mortensen, tlf. 23 06 43 08.

Søknadsfrist: 25. september 2008

Skriftlig søknad vedlagt CV sendes: Fagforbundet, Personal- og utviklingsavdelingen, Postboks 7003 St. Olavsplass, 0130 Oslo.

FAGFORBUNDET

www.fagforbundet.no

oss kurs & konferanser

■ 6. oktober

Lærlingekonferanse i Tromsø

Gratis konferanse på Studenthuset Driv i Tromsø for lærlinger som er knyttet til kommunene i Troms: Troms fylkeskommune, Universitetssykehuset Nord-Norge, private barnehager, renovasjon, kollektivtrafikk og frisører. Konferansen er åpen for andre interesserte. Fagforbundet spanderer lunsj.

■ 9. og 10. oktober

Fagdag for barnehageansatte i Trondheim

Fra god til enda bedre.

Fagdag 1: Påfyll til egen «krukke». Deltakerne kan dvele ved egne ressurser og skjulte krefter. Ragnhild Nilsens PERLEDYKK er en blanding av underholdning og opplæring. Må oppleves!

Fagdag 2: Hovedvekt på pedagogisk ledelse, barns medvirkning, språkmiljø og språkstimulering.

■ 17. – 19. novemer

– Nytt kurs i styre/seksjonsarbeid

Hvordan lykkes med seksjonsarbeid og styrearbeid i fagforeningen? En instruktør fra seksjonsstyret og en fra fagforeningsstyret deler sine kunnskaper om Fagforbundet som organisasjon. Deltakere bør ha pedagogisk opplæring for instruktører! Søknadsfrist: 26 september.

oss nytt om navn | oss@fagforbundet.no

Fagforeningsleder **ARE HERDLEVÆR** er ny hovedtillitsvalgt i avd. 567, Fagforbundet Søgne.

KRISTINE HANSEN er ny rådgiver i SKKO fra 1. september. Hun har

bakgrunn som lærer. De siste elleve år-ene har hun vært nestleder i Skolenes Landsforbund. Hun vil jobbe med spørsmål innenfor oppvekst- og utdanningssystemet.

KRISTIN SKOGLI

er ny rådgiver i SHS, med ansvar for barnevern, forebyggende helse, psykiatri og rus og etniske minoriteter og helse. Hun har tidligere jobbet for Helse- og omsorgsdepartementet og FN-sambandet.

JOHNNY DAUGSTAD slutter som ansvarlig redaktør i Fagbladet. med virkning fra 1. september, etter drøyt fem år som redaktør.

BRITT ÅS er valgt som ny fylkesleder for Troms etter **SYLVI NERGÅRD**, som har fratrådt og fått

jobb som prosjektmedarbeider i organisasjonsenheten i Fagforbundet sentralt.